

Người nào xa lạ đâu đây,
Người mi thanh sáng, người tay dịu hiền
Tôi nhìn quên đẹp, quên duyên,
Quên câu ăn nói, tôi nhìn người thôi
Người nào một nửa thân tôi
Bước chân êm ái, nụ cười thần tiên
Người nào tôi tưởng đã quen
Một ngày không gặp lại nên mới rồi
Một kho vàng ngọc thêm hoài,
Người nào như cả loài người đến đây
Khiến tôi giận cả nước mây
Vòng tay khấn khít, mở tay : giao hòa
Ôm em trong cánh tay xò
Nghe là vũ trụ, nghe là nhân gian.